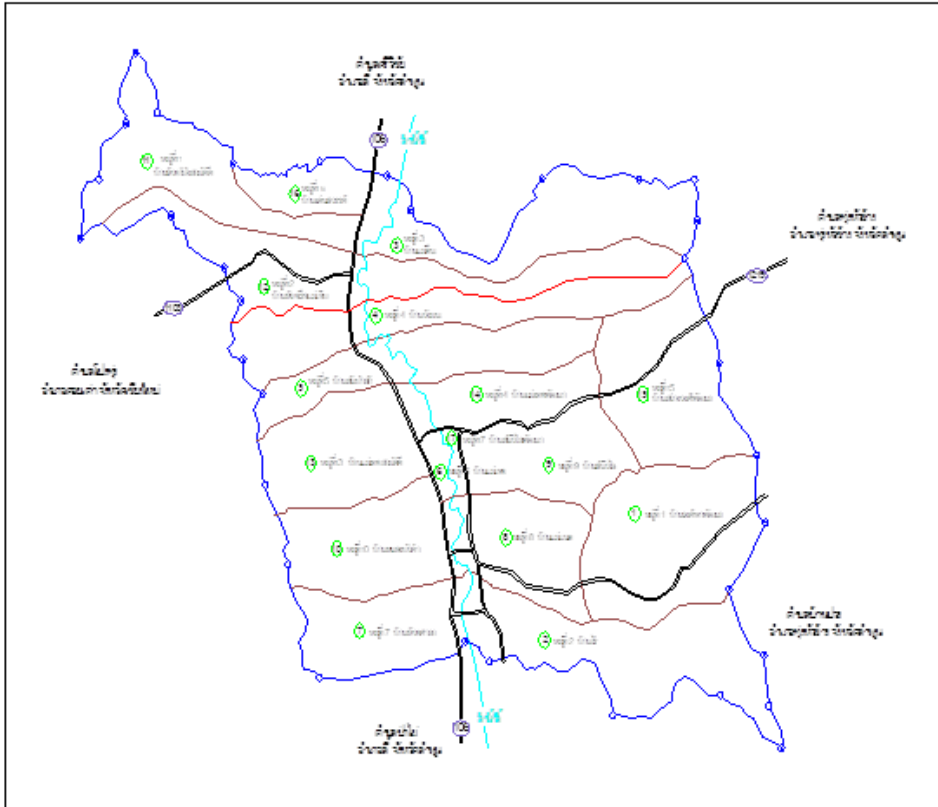

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้วได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ อยู่ห่างจากอำเภอลี่ จังหวัดลำพูน ระยะทาง ๑๙ กิโลเมตร เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในเขตรับผิดชอบของอำเภอลี่ จังหวัดลำพูน โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ - ติดต่อกับตำบลศรีวิชัย อำเภอลี่ จังหวัดลำพูน

ทิศใต้ - ติดต่อกับตำบลป่าไผ่ อำเภอลี่ จังหวัดลำพูน

ทิศตะวันออก - หัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน

ทิศตะวันตก - ติดต่อกับบ้านแม่ตูป ตำบลปงทุ่ง อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

เนื้อที่ในเขตบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีเนื้อที่ประมาณ ๑๔๙,๐๕๕ ไร่ (๑๓๖.๕๐ ตารางกิโลเมตร)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา ทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของตำบล ลาดเขากลางของตำบลที่มีแม่น้ำลี้ไหลผ่านจากทิศใต้ไปหาทิศเหนือ (รวมความยาวที่ไหลผ่านตำบล ๑๒ กิโลเมตร) ไหลผ่านสู่อำเภอบ้านโฮ่ง มีระบบน้ำลำห้วยที่มีความสำคัญต่อระบบการผลิตหรือเศรษฐกิจของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินในจังหวัดลำพูน เป็นดินภูเขา เนื่องจากภูมิประเทศเป็นภูเขา ภายในหุบเขามิที่ราบเล็กๆ ประกอบด้วยที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบขั้นบันไดระดับต่างๆ ที่ราบเหล่านี้เกิดจากการทับถมของตะกอนที่แม่น้ำพามาในที่ราบลุ่มมักเป็นดินเหนียว ส่วนที่ราบขั้นบันไดมักเป็นดินร่วนหรือดินทราย ดินในจังหวัดลำพูน แบ่งได้เป็น ๔ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มดินนาครอบคลุมพื้นที่ ๑๐% ของจังหวัด ในเขตอ.เมือง และบริเวณที่ติดกับลำน้ำปิง

๒. กลุ่มดินต้น ครอบคลุมพื้นที่ ๒๕% ของจังหวัด บริเวณ อ.เมือง อ.ป่าซาง และตอนกลางของจังหวัดบางส่วนของ อ.บ้านโฮ่ง และอ.ลี้

๓. กลุ่มดินไร่ ครอบคลุมพื้นที่ ๓๐% ของจังหวัด บริเวณอ.ลี้ และบางส่วนของ อ.บ้านโฮ่ง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.เมือง และ อ.แม่ทา

๔. กลุ่มดินภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ ๓๕ % ของจังหวัด ในทุกอำเภอ ยกเว้น กิ่ง อ.เวียงหนองล่อง ลักษณะดินโดยทั่วไปมีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงค่อนข้างดี

การใช้ที่ดินในเขตตำบลแม่ตึน

๑. การใช้ที่ดินในจังหวัดลำพูน สามารถจำแนกออกได้ดังนี้ พื้นที่ป่าไม้ประมาณ ๑,๗๐๓,๔๒๙ ไร่ หรือ ๑,๗๐๕.๔๙ ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔๙ ของพื้นที่จังหวัด (ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียมของ สนง. ป่าไม้จังหวัดลำพูน ปี ๒๕๔๔) พื้นที่เกษตรกรรม ประมาณ ๔๑,๘๘๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๙ ไร่ ของพื้นที่จังหวัดพื้นที่อื่นๆ ซึ่งเป็นพื้นที่น้ำ ชุมชนที่อยู่อาศัย นิคมอุตสาหกรรม สิ่งสาธารณูปโภคพื้นที่เหมืองแร่ และอื่นๆประมาณ ๔๗๐,๓๕๗ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๐ ของพื้นที่จังหวัด

๒. การใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม มีพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร ประมาณ ๖๔๑,๘๘๙ ไร่ (พ.ศ. ๒๕๔๔) คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๙ ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ซึ่งใช้เพื่อการทำนา พืชไร่ การเพาะปลูกไม้ผล และไม้ยืนต้น ปลูกพืชผักและปลูกไม้ดอกไม้ประดับ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น ใช้เป็นที่ทำนา ใช้เป็นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แม่น้ำลี้ ต้นน้ำอยู่ที่ต๋อยสบเทิม อำเภอบึงสามพัน จังหวัดลำพูน ไหลลงไปทางใต้จนถึงบริเวณใกล้อำเภอลี้ จึงค่อยไหลวกกลับไปทางเหนือเป็นรูปตัวยู ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ่ง แล้วไหลต่อไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือบรรจบกับแม่น้ำปิงที่บ้านวังสะแก อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แม่น้ำลี้มีความยาวประมาณ ๑๘๐ กม. แล้วยังมีแม่น้ำลี้มีพื้นที่รับน้ำ(CATCHMENT AREA) ประมาณ ๓๑๕ ตารางกิโลเมตรนอกจากลำน้ำสำคัญที่กล่าวถึงลำธาร ลำห้วยจำนวนมากตามอำเภอต่างๆในจังหวัดลำพูน ได้แก่ น้ำสานไหลผ่านอำเภอเมืองลำพูน น้ำเย็นไหลผ่านอำเภอบ้านโฮ่ง น้ำแม่ธิไหลผ่านอำเภอบ้านธิ น้ำขนาดไหลผ่านอำเภอแม่ทา น้ำแวนไหลผ่านอำเภอลี้ น้ำเมยไหลผ่านอำเภอแม่ทา น้ำก้อไหลผ่านอำเภอลี้ น้ำแม่สะปิวไหลผ่านอำเภอแม่ทา น้ำออบไหลผ่านอำเภอบ้านโฮ่งและ น้ำแม่ตืดไหลผ่านอำเภอแม่ทา และมีลำธารเล็กๆอีกจำนวนมากซึ่งเป็นทางน้ำที่มีน้ำเฉพาะในฤดูฝน

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

จังหวัดลำพูนมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑,๐๐๖.๔๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๖๑๐,๒๘๐.๒๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๑๘ ของพื้นที่ทั้งหมด ป่าไม้ที่พบในบริเวณจังหวัด ประกอบด้วยป่าไม้ ๓ ประเภทคือ

๑) ป่าเต็งรัง ป่าแพะ ป่าแดง พบในที่แห้งแล้ง ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ มีกรวดปนไม้ที่พบ คือ ไม้เหียง ไม้พลวง

๒) ป่าเบญจพรรณ หรือป่าผสมผลัดใบ พบบริเวณที่มีดินค่อนข้างลึกตามเชิงเขาและพื้นที่ราบที่มีความชุ่มชื้นมากโดยเฉพาะริมห้วยและหุบเขา มักจะมีไม้สักขึ้นปะปนทั่วไป ไม้อื่น ๆ ประกอบด้วย ประดู่ ตะแบก มะค่าโมง จั้ว ส่วนไม้พื้นล่าง ได้แก่ ไม้ชนิดต่าง ๆ

๓) ป่าดิบแล้ง พบบริเวณหุบเขา ริมลำห้วย เหมือนป่าเบญจพรรณ แต่บริเวณที่พบป่าประเภทนี้ จะมีดินลึกกว่าความชุ่มชื้นมากกว่าพันธุ์ไม้ที่พบคือ ยาง ตะเคียนทอง

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง มีทั้งหมด ๑๓ หมู่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง มีทั้งหมด ๑๓ เขตเลือกตั้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น จำนวน ๗,๕๕๘ คน โดยจำแนกได้ดังนี้

- ประชากรชาย	จำนวน	๓,๗๕๘ คน
- ประชากรหญิง	จำนวน	๓,๘๐๐ คน
จำนวนครัวเรือน	จำนวน	๓,๐๐๙ ครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		รวม
			ชาย	หญิง	
๑	บ้านวงษาพัฒนา	๑๔๕	๑๕๖	๑๕๘	๓๑๔
๒	บ้านไร่	๑๙๒	๒๔๑	๒๕๙	๕๐๐
๔	บ้านวังมน	๒๙๒	๓๗๗	๓๗๐	๗๔๗
๕	บ้านสันป่าสัก	๒๗๐	๓๐๐	๓๒๘	๖๒๘
๖	บ้านแม่เตย	๒๙๗	๒๙๘	๓๔๗	๖๔๕
๗	บ้านห้วยศาลา	๒๗๑	๓๕๒	๓๑๒	๖๖๔
๘	บ้านแม่แต	๒๒๑	๒๖๑	๒๕๖	๕๑๗
๙	บ้านสันวิไล	๓๔๒	๔๑๗	๔๒๐	๘๓๗
๑๐	บ้านหนองบัวคำ	๑๗๗	๒๔๐	๒๗๑	๕๑๑
๑๓	บ้านแม่เตยสามัคคี	๓๐๓	๔๐๒	๔๐๙	๘๑๑
๑๔	บ้านแม่เตยพัฒนา	๒๒๕	๓๒๔	๓๐๔	๖๒๘
๑๕	บ้านสว่างวงศ์พัฒนา	๑๕๔	๒๑๓	๑๘๖	๓๙๙
๑๗	บ้านสันวิไลพัฒนา	๑๒๐	๑๗๗	๑๘๐	๓๕๗
		๓,๐๐๙	๓,๗๕๘	๓,๘๐๐	๗,๕๕๘

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

กลุ่มประชากร	ช่วงอายุ	ชาย	หญิง
ประชากรเยาวชน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๖๐๘	๕๗๔
ประชากรวัยแรงงาน	อายุ ๑๘ - ๖๐ ปี	๒,๒๑๕	๒,๒๔๘
ประชากรผู้สูงอายุ	อายุมากกว่า ๖๐ ปี	๙๓๕	๙๗๘
รวม		๓,๗๕๘	๓,๘๐๐

(ข้อมูลจากสำนักทะเบียน อำเภอสี จังหวัดลำพูน ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔)

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ๔.๑.๑ ระดับประถมศึกษา ๕ แห่ง
- ๔.๑.๒ ระดับขยายโอกาส ๑ แห่ง
- ๔.๑.๓ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๖ แห่ง
- ๔.๑.๔ ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน ๑ แห่ง
- ๔.๑.๕ ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน ๑๒ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- ๔.๒.๑ สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน ๒ แห่ง
- ๔.๒.๒ ศูนย์สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (หมู่๑,๘,๑๒,๑๕,๑๖) จำนวน ๕ แห่ง
- ๔.๒.๓ อัตราการมีและใช้ส้วมแบบราดน้ำร้อยละ๑๐๐

๔.๓ อาชญากรรม

- ๔.๓.๑ หน่วยบริการประชาชน (ตุ๋ยามตำรวจ) ๑ แห่ง
- ๔.๓.๒ หมู่บ้าน อพป. (หมู่ที่ ๒,๘,๙)

๔.๔ ยาเสพติด

สถานการณ์ปัญหาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ถือว่าอยู่ในขั้นรุนแรง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้วไม่ใช่เป็นแหล่งผลิต เพียงแต่เป็นเส้นทางลำเลียงผ่านในพื้นที่ ผู้ค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ค้ารายย่อย ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นยาบ้า

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- ๔.๕.๑ ผู้สูงอายุ
- ๔.๕.๒ คนพิการ
- ๔.๕.๓ ผู้ป่วยเอดส์ (HIV) ที่แพทย์ได้รับรองและทำการวินิจฉัยแล้ว
- ๔.๕.๓ รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- ๔.๕.๔ กลุ่มสวัสดิการสังคมในชุมชน ๑๓ หมู่บ้าน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ถนนลาดยางสายหลักที่ติดต่อกับอำเภอ คือ ถนนสายลี้ – ลำพูน และแม่เทย – ท่งหัวช้าง
- ถนนภายในหมู่บ้านลาดยางแล้ว ๓๐%, คสล ๗๐%
- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นลูกรัง ๑๐%
- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๐๖ ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอเวียงหนองล่อง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

๕.๒ การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีไฟฟ้าใช้จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๙๕ และไม่มีไฟฟ้าใช้บางส่วนจำนวน ๓ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕ และยังไม่ได้รับการขยายเขตไฟฟ้า เนื่องจากมีครัวเรือนขยายเพิ่มขึ้นในแต่ละหมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

ระบบประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว เป็นการประปาแหล่งน้ำดิบการประปาใช้น้ำผิวดิน (แม่น้ำลี้) ปัจจุบันการประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีพื้นที่บริการประปา ๑ แห่ง คือ การประปาหมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ ๑๓ หมู่บ้านที่ใช้แหล่งน้ำจากแม่น้ำลี้

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันการใช้บริการโทรศัพท์ในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีที่ให้บริการประชาชนใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานและด้านสื่อสัญญาณอื่นๆ ดังนี้

- สถานีโทรคมนาคม อื่น ๆ (หมู่ ๑๓) ๑ แห่ง
- ตู้โทรศัพท์สาธารณะทางไกล ๒๐ แห่ง
- บริษัท โทรูฟ จำกัด ๑ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

๕.๕.๑ การไปรษณีย์ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ๑ แห่ง คือ ที่ทำการไปรษณีย์แม่ตืน (แม่เทยหมู่ ๑๓) ให้บริการรับฝาก ณ ที่ทำการไปรษณีย์ ได้แก่ บริการการเงิน ไปรษณีย์ภัณฑ์ พัสดุไปรษณีย์และไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) นอกจากนี้ยังรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา ณ ตู้รับไปรษณีย์ ซึ่งติดตั้งในเขตชุมชนทั่วไป โดยเปิดทำการตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ น.- ๑๖.๓๐ น.

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

อาชีพในภาคเกษตรกรรม ได้แก่ การทำสวน การปลูกพืชผัก การทำนา

- พื้นที่ทำการเกษตร จำนวน ๒๔,๕๘๗ ไร่
- พื้นที่ที่อยู่อาศัย จำนวน ๒,๑๔๒ ไร่
- พื้นที่ป่า จำนวน ๑๐๓,๕๕๑ ไร่

อาชีพนอกภาคเกษตรกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมในครัวเรือน ช่างไม้ ค้าขาย และรับจ้างในโรงงาน อุตสาหกรรม

ร้านอาหาร บริษัทก่อสร้าง

- รายได้เฉลี่ย ๒๖,๗๔๑ บาท/ครัวเรือน /ปี

๖.๒ การประมง

ลำน้ำแม่ลี ลำน้ำห้วย อ่างเก็บน้ำห้วยมะเหลบ อ่างเก็บน้ำแม่เทย

๖.๓ การปศุสัตว์

มีการเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ใช้ไว้บริโภคในครัวเรือน เหลือจากบริโภคจึงจะจำหน่ายภายในท้องถิ่น เช่น โค กระบือ ไก่ เป็ด สุกร ปลาตุ๊ก กบ เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้วมีการบริการที่พัก สถานพักแรมให้แก่นักท่องเที่ยว

๖.๕ การท่องเที่ยว

ถ้ำตอยเวียงแก้ว, น้ำตกเวียงแก้ว, ถ้ำอิฐ ถ้ำปูน, อ่างเก็บน้ำแม่เทย, สถานที่เกิดครูบาขาวปี ฯลฯ

๖.๖ อุตสาหกรรม

๖.๖.๑. บริษัท เค วาย พี ธุรกิจเกษตร	จำนวน ๑ แห่ง
๖.๖.๒. โรงงานเลื่อยไม้แปรรูป	จำนวน ๑ แห่ง
๖.๖.๓. ฟาร์มโคนม ม. ๑๕	จำนวน ๑ แห่ง
๖.๖.๔. โรงโม่หิน ม. ๑	จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ

พื้นที่ในเขตรับผิดชอบองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว เป็นชุมชนเกษตรกรรมส่วนใหญ่ มีร้านค้าอุปโภคและบริโภคพร้อมทั้งตลาดนัดสัญจรจากต่างถิ่นเข้ามาให้บริการประชาชนอยู่ประจำ

๖.๘ แรงงาน

สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

- ๑) ผู้มีงานทำ
- ๒) ผู้ว่างงาน
- ๓) ผู้ที่รอฤดูกาล

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้วส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัด จำนวน ๗ แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

งานประเพณีของประชาชนก็คืองานเปลี่ยนผ้าครุบาขาวปี สืบชะตา สรงน้ำธาตุตามวัดต่างๆ จะมีงานประจำปีที่ดีถือว่าเป็นงานบุญสำคัญของแต่ละหมู่บ้านงานบุญเดือน๔ (ทำบุญประเพณีถวายทานข้าวใหม่) งานลอยกระทงและอีกงานประเพณีหลักอีกงานหนึ่งคืองานประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในช่วงสงกรานต์ ๑๓ เมษายนของทุกปี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษ และปัจจุบันยังไม่เลือนหายไปยังมีลูกหลานสานต่อและสืบทอดต่อกันมาคือ

ด้านเกษตรกรรม มีการทำการเกษตรแบบผสมผสาน ตามแนวพระราชดำริ โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้โดยการปลูกพืชผักสวนครัว ไม้ยืนต้น และการเลี้ยงสัตว์ผสมผสานกันไปการทำหุ่นไล่กา

ด้านหัตถกรรม มีการทำเครื่องจักรสาน เครื่องมือในการทำประมง การทอเสื่อ การทอผ้าฝ้ายเพื่อประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้และเครื่องนุ่งห่ม การทำโคลมลอยฟ้า การสานสวิง ยอ เป็นต้น

การถนอมอาหาร มีการถนอมอาหารเพื่อการเก็บและรักษาอาหาร เพื่อชะลอการเน่าเสียของอาหาร หรือป้องกันโรคอาหารเป็นพิษ ในขณะที่ยังรักษาคุณค่าทางโภชนาการ สี สัน และกลิ่นให้คงอยู่ เช่น การดอง การตาก การกวน และการแช่แข็ง

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารคือ ภาษาถิ่นภาคเหนือ และใช้ภาษากลางในการติดต่อกัน/ราชการ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๑. ลำไยสีทองอบแห้ง
๒. ผ้าฝ้ายทอมือ เช่น กระเป๋า ผ้าถุง ผ้าพันคอ ฯลฯ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

เนื่องจากพื้นที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ส่วนมากเป็นภูเขาและป่าไม้ ดังนั้น ทรัพยากรธรรมชาติพอที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ คือ แหล่งน้ำ, ป่าไม้, แร่ดีบุก, แร่แมงกานีส, ถ้ำหลวงแม่ระนอง, อุทยานดอยเวียงแก้วห้วยมะเหลบ, อ่างเก็บน้ำแม่เทย, ถ้ำอิฐ, ถ้ำปูน

๘.๑ น้ำ

- ฝาย	จำนวน	๓	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๙๐	แห่ง
- บ่อโยก	จำนวน	๑๕	แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน	๔๐	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๑๓	แห่ง
- ลำห้วย	จำนวน	๑๙	แห่ง
- ประปาภูเขา	จำนวน	๒	แห่ง
- สระน้ำ	จำนวน	๒๒	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	จำนวน	๓	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ในพื้นที่ส่วนมากจะเป็น ป่าเบญจพรรณ หรือป่าผสมผลัดใบ และเป็นเขตอุทยานแห่งชาติดอยเวียงแก้ว

๘.๓ ภูเขา

ในพื้นที่ส่วนมากจะเป็น ภูเขาล้อมรอบ ไว้สำหรับการหาของป่าและล่าสัตว์เป็นอาหารสำหรับบริโภคเป็นส่วนใหญ่

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ทางเกษตรเป็นส่วนใหญ่ เป็นที่อยู่อาศัยของชุมชน ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรเป็นหลัก ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ก็ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ ยังอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะแหล่งน้ำเพราะมีลำห้วยต่าง และแม่น้ำลี่ ซึ่งเป็นแม่น้ำหลักที่ใช้ในการเกษตร อุปโภค บริโภค ประชาชนในพื้นที่สามารถทำนาได้ปีละ ๑ ครั้ง คือ นาปีและปลูกพืชไร่ ที่ใช้น้ำจากธรรมชาติ คือน้ำฝนเท่านั้น